

જેન રસીક સ્તવના

૨૧૪૯ વર્ણા. (૦૪)

DELX
RAT

૧૯૩૪

૧૮ વર્માલીલાથી સજ્જનોને સાર.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

મુદ્રત.

જેન માનવધિક મંડળી.

મુદ્રત.

કચ્છીક મધ્યે અબીકા પ્રેસમાં નંબર ૧૮૧ ના

મકાનમાં.

ભવાનીશંકર સ્વીશંકરે

છાપી.

સંવત ૧૯૪૦

સને

ક્રીમત એક અંગ.

પ્રસ્તાવના

હું સજ્જનો શહેર સુરતના કેટલાએક નાની વધન મિત્રોએ પોતાની ખાત ધધલી કેળવણીઓના ઉપબોગોની ખીતે તથા જઈને ધર્મનો પસારો કરવાના હેતુથી શંચત ૧૯૪૦ ના શાલમાં જૈન જ્ઞાનવર્ધક મંડળી સ્થાપી છે.

એ મંડળીએ પોતાનું જ્ઞાન દરજ્જાવવાને ખાતર આ લઘુ ગ્રંથ બહાર પાડ્યો છે.

જૈન ધર્મોભીલાષી સજ્જન પુરૂષો આ પુસ્તકમાં અમારો કાંઈ પણ દોષ તથા ચુક પડે તો હમારો મથમન્ય અચલને માટે ક્ષમા કરી તે ખાખત લખી જણાવવા તસ્દી લેશે.

આ આવૃત્તી ખપી ગયેથી બીજી બહાર પાડવામાં આવશે.

મચુખ શાં રતનચંદ ગુલાબચંદ હારવાળા.

મંત્રી શાં ખુશાલચંદ ભીખાભાઈ

ઉપમંત્રી શાં છગનભાઈ નગીનભાઈ

ખજાનચી શાં કીકાભાઈ કસ્તુરચંદ

ફુલો.

છેલીવેલી વીનતી, સાંભજો સરવે જન;

જુલચુક મુધારીને, બોલજો સઉ સજ્જન.

ચોપડી સુરત ગોપીપુરાની ચાલાગરીમાં શાં રત

હારવાળાને ધરથી મળશે. તથા દેશાઈપાળમાં

મંડળીવાળા મકાનમાંથી મળશે.

૨૧૪૬

જેન રસીક રતવનાવળી ફુલો.

આપુ અષ્ટા પદ મીરનાર,
સમતસીખર સેતુજ ગીરી સા
પંચે તીરથ ઉત્તમ ધામ,
સીદ્ધી ગયા તેને કર પ્રણામ.

રતવન ૧

ગઝલ હરીગીત છંદની ચાલ.
જન આપકું જોયા નહીં, તન મનકું જોજન નહીં.
મન મેલકું ઘોયા નહીં, અંગોલ કીયાસો ક્યા હુવા. ૧
મંડપ ઝરખા રાવટી, બેઠા રહે ગુલજરમે,
ત્રીકુત મેહેલ જોયા નહીં, બાહેર શીરાસો ક્યા હુવા. જન; ૨
રંગ રાગ મંડપ બાજતા, ધરમે સુન્યા તો ક્યા હુવા,
તાલ સુરસે ગુની ગાવે, ગુનીજન લયા સોકયા હુવા, ૩
લાલચ કરે દીલ દામકી, ખાસદ કરે બદામકી.
હીરદે નહીં સુખરામકી, હરીહર કીઆતો ક્યા હુવા; જન ૩
કુત્તા હુવા ધન માલકા, ધંધા કરે જંગલકા,
હીરદા હુવા અંદાલકા, કાશી ગયા સો ક

(૨)

ગોયા કરે સંસારકા, જનું કું જરા બળરકા,
 ઓ આયા તીરથ દ્વારીકા, છાપા લીઆ તો કયા હુવા જન ૫
 જોતે પીતરકું સુખ નહીં, જ શકી જકર આશક નહીં,
 ચંદા લમેંક છુ સુખ નહીં, તરપન કીયા સો.કયા હુવા. જન ૬
 પોથી પુરાના સીખ કર, કહેતે શીરે ધર ધરસું,
 પરીશ્રજકું પરખા નહીં, બ્રાહ્મણ હુવા તો કયા હુવા. જન ૭
 જોગીજો જંગળ સેવતે, રંગલાલ કપડે પેનતે,
 હસરંગસો માહેર નહીં, જોગી હુવા તો કયા હુવા. જન ૮
 રૂપેઆ અમરખી ખોલકે, બેઠા રહે બળરમે,
 કછુ ધર્મ પુન્ય કરતે નહીં, બનીયા હુવા તો કયા હુવા, જન ૯
 કાજ કીતાખા ખોલકર, નસીએત કરતે ચોરકું,
 આપી અદલ ચલતા નહીં, કાજ હુવા તો કયા હુવા. જન ૧૦
 એસી બાતસે ધર્મનાથહે, જશ નામકા પ્રકાસહે,
 ગુરકે બચન મે ગમ નહીં, બક બક કીયાસો કીયા હુવા. જન ૧૧
 નેમનાથનું સ્તવન. ૨

વીલાપ.

હારે કાંઈ જાદવકુળના નેમરે, સુંદર સામળા,

જાણ મારા પ્રાણરે, તજ મન આંમળા, આંકણી,

પાછા વહ્યા, એવા મુજ અવગુણ શાલહ્યા,

(૧).

૧
દેહ પશુવા તણે શીર દોષરે સુંદર સામળા.
૨
તે ભોગ સકળ મનથી વમ્યા, તુમે કોઈના ભમાવ્યા નથી ભમ્યા.
૩
એક પાર્થુ સંજમ સારરે, તેથી પાછા વળ્યા.
૪
તણ આઠ ભવાની પ્રીતડી, તુમે સંજમ સ્ત્રી મનમા ધરી
૫
જમ ચઢીયા ગઢ ગીરનારરે, સુંદર સામળા.
૬
વીણ વીણતી રાગુલ ત્યાં ગઈ, નેમ સનમુખ આવી ગઢગઢી
૭
લીએ સંજમ પીઢીજીની પાસરે, થઈ સા સાધવી.
૮
લેઈ કેવળ દંપતી સીવ ગયા, કાંઈ જ્યોતમે જ્યોત મીલી રહ્યા.
૯
કહે હરખચંદ કર જોડરે, નમું પ્રભુ નેમન.

નેમનાથનું સ્તવન. ૩

રાજ આગમાં જઈએ; તથા, રેખતો.

૧ પતી મેરો ખસીઓ જાએકે બનમે, વાકુ નહીં કામના મનમે; ૨
૩ વિષય આગ પર આગ લગાઈ, ઈછા ધરી નહીં મનમે; પતી મેરો ૪
૫ સંજમ ભાવ આહ કરી લીતો; સુમતા ધર રહ્યો મનમે; પતી મેરો ૬
૭ કચ્છન વેદના વિષય તાપકી, વ્યાપત નવેઈકી તનમે, પતી મેરો; ૮
૯ શીખળ રતન સાચું કરી સેવો, ક્રીયા કરમખે પલમે; પતી મેરો. ૧૦
૧૧ સરસ બાવ શીવપુરસેં લાગ્યો, દુર ખડા જીવે રનમે; પતી મેરો. ૧૨
૧૩ હુર દેવ જીનઘસ નશાવે, નેમ વસો નેનનમે; પતી મેરો. ૧૪

સ્તવન ૪ = અમલ.

સભાકે દ્રષ્ટ સામ પડી, હર ધડી ધડી,

(૪)

ખાકી જે નારદી એક ઘડી, જળતળ સમજ પડી સલાકું; આઠ
 ઘડીઆલ નાલ બાળે, જે હર ઘડી ઘડી,
 જળ ઉમરકી કટારી ભરી, તળ સમજ પડી; સલાકું. જા
 હનુમંત કરે ગીરી ગીરી, અંતસે દહી;
 જળ રાવણકી લંકા જરી, તળ સમજ પડી; સલાકું. રા
 અંતકી લાલ રેસા. યુ' દુષ્પતા દીલ કસી,
 જળ મીટી મોહી મીટી મીલી, તળસમજ પડી; સલાકું. ડા
 જ્યુ' જાન કે અજાન હુવા, મુકતરા નિવાન,
 જળ આન બાત જમસે અડી, તળ સમજ પડી; સલાકું. જા

સ્થાન ૫

દીખલા દે જમાલ અપના (એ રાગ.)

જન નામકું સમરલે આ વખત પાયા હેં,
 તેરે હાથ નહીં આવે સદયુર ખતાયા હેં; જન નામ. ટો
 કરતા હેં મેરા મેરા અખ તેરા પ્રાણુ હેં;
 ઉસ દમકા નહીં ભરોસા કુજ નેકી કરલે; જન નામ ૧ા
 માયા કે નિશામે ખેહોશ ક્યુ' રહ્યા,
 માયાસંગ ના ચલેગી ક્યા નિંદ સોરહ્યા; જન નામ ૨ા
 સરીખે હોગયે જનકે ઉડે નિશાન,
 છીન લીયા અખ તેરા ક્યા યુમાન; જન નામ ૩ા

(૫)

કહેતાહે મરણ તુમ સમજ ચાર મન,
જન નામ સમ સચા સખ જુદાહે જતન; જન નામ ૪૥

સ્તવન ૬

તીલાની તથા કેરવો.

નેચીયાંસે ચારી કીનીહો, માન દીનંદા; જોગી. ૧૬.
માન દીનંદા, ત્રીજુવન ચંદા, તટનીતટ નીવસંદા,
ખરમ બાવડ છોટ ધરંદા, ઘાતી ભસમ લીપંદા; જોગીયાંસે. ૧૭
સાદી સાંત દ્રઢ આસન ધારી સુનીજ પરીણીતી બાચી,
પ્રેમ શાલા પ્રેમકા પ્યાલા, યોગ નીંદ ભય લાચી; જોગી ૨૦
તત્ત વિચાર જટા વધારી, અનહદ ધુની ચિત લાઇ,
મિથિ ચારીજ સુભસે જે પ્યારી, જ્ઞાનાનંદ મયકાઈ, જોગી ૩૦

સ્તવન ૭

ગજલ. હરીગીત છંદની ચાલ

મનખા વધુ તુજને પાયા, મિથ્યા ગુમાવત કાયકુ, આંધળી.
તન ખાટને નિશદીનમે, સુરા ફિરબની ખલાવરા,
ત્રેયા કાજ ભટકત ચહુ દિશે, જ્યુ, શ્વાન હોતે કલાવરા; મનખ
દો ચાર સુત સુતા હવા, કરને લગે બહુ સેવકું,
કુછ સાધતા નહીં ધર્મકું, માનત નહીં ઈશ્વર દેવકું; મનખ ૨૦
કામ, દોષ, લોભ, રમાનમે, મસ્તાન હુવા આખલા,

મત્સર મોહ જાળમાં, અહોનિશ કુટબ કાખલા; મનખા
ઈંધા બડી મદમે પૂરા, છળ કપટ રાખી ઉરમાં,
હીંસા કરી પંડ પોખતા, બાંધાચારમાં મુરમાં; મન ...
પરધનકું હરતે સદા, મધમાંશ આવત ચોરદા,
માત્રમ ગાંબ કુંકડે, જુગારસે તાન તોરતા; મનખા પા
જુલેષડે જીવ જકતમે, બટકત ફિરતા સામટા,
પ્રભુસુત સદગુર સંગસે, પાવતહે સુખ સામટા; મનખા ૬

સ્તવન ૮

કાનુડો કામલુગારોરે સાહેલીઆવું (એ રાહ)
હું તો કહેવાયો ત્હારોરે, જનંદા પ્યારા. હું તો ટેક.
હું તો કહેવાયો તાહારો. નહીં કહી ખીલ્લો ધારો,
બોલ્યું સાચું આની તારોરે, જનંદા પ્યારા. ૧
બાવો બવ બટકયો બારી, તરવાની ન આવી વારી,
હવે તુમસે કીધી વારીરે; જનંદા. ૨
સાચી છે પ્રીતી તારી, ખીજ સરવે હાગે ખારી, (માટે)
તારું ધ્યાન ધરું ધારીરે, જનંદા. ૩
સંસારી આપાધી હું તો, નહીં કહી પડ્યો વખટા,
રાખો તેથી હવે છુટારે; જનંદા. ૪
હું તો છઠ્ઠી માખી પ્રાણી, તારો દીલ્લ દયા આણી,
સુત પ્રભુને બધીરે, જનંદા. ૫

આત્મ શીક્ષા સ્તવન ૯

ગજલ હરીગીત છંદની ચાલ.

હરદંભ પ્રભુકું યાદ કર, મનમેં જકર એહી પકર,
 બાબા જીંદગી જુડી લહે, મત માન સુતરે વે ખખર; હર ૧
 એ આમકા દીદારહેં, માયા કુટુંબ પરીવારહેં,
 ઘડી દોએકા બાળરહેં, જનકું સમર એહી સુંકર; હર ૨
 દુનીયામે કોઇ નહીં યારહેં, સખ એહી માયા જળહેં,
 એ સુપન સમા સંસારહેં, કયા સોવે તું સુરાપાન કર; હર ૩
 ગજશ જરેણ અમુલહેં, ધન માલ મલક વસોલહેં;
 જેસો જ્યું જલ કલોલહેં, કર ધર્મ તાયે નેહ લર; હર ૪
 દેહી એ રંગ પતંગહેં. નેશો જ્યું સંધ્યા રંગહેં,
 તેશો જ્યું રામા સંગહેં, તલીનતોતા મેંન કર; હર ૫
 દુનીયા બટાઇ હુખુખહેં, ઉસમે જો એહી ખુખહેં,
 જન રાજ એક મહાખુખહેં, નીશદીન તાકી સેવ કર; હર ૬
 કહે માનકર પ્રભુ બંદગી, તાયે સફળ હોએ જીંદગી,
 સખ જોડીદે હર રીંદગી, કછુ ખેર કર કછુ મેહેર ધર; હર ૭
 સમત શીખર ગીરી સ્તવન ૧૦

રાગ ખીહર બારમાસી.

ખીજી મુને દાંઈ નગમેરે, જનસુ પ્રેમ બન્યો એક તાન; ખીજી ટેક

શંભવનાથ શ્રી સુરત મંડળ, ખંડન મોહ અમાનજરે; ખીજી ૧
 મુજ મન કમળ પ્રકાસક હીત કર, ઉદયો અંબીનવ લાણજરે,
 મોટી હોંસ જે જીવને મુકતીની, તે સીજે એણે ધ્યાનજરે ખીજી ૨
 ચોક્કસ ઈંદ્ર મીલી શેવા શારે, મુકી મનથી ગુમાન જરે,
 આતમ અનુભવ જીન ગુણ થુંણતાં, હોવે મોક્ષ નીદાનજરે; ખીજી ૩
 એલીલમરી જેમ પ્રભુ સંગે, પામું તુમ અભીધ્યાનજરે,
 તુહીજ માતપીતા તુહી આંધવ, તુહીજ અખય નિધાનમજરે; ખીજી ૪
 ભવીજન વંદન સેના નંદન, તાહેર અનોપમ માનજરે,
 શ્રી વિદ્યાસાગરસુરી એમ વિનયે, તુહીજ મુજ સુલતાનજરે ખીજી ૫

માહાવીર સ્વામીનું સ્તવન ૧૧

આશતારી પ્રીતમ મુજને મળવા લાગી રહી. (એ રાગ)

પ્રેમસું ભરીરે ભેટયા પ્રેમસું ભરી,

માહાવીર સ્વામીને આજ ભેટયા પ્રેમસું ભરી; ટેક.

ધ્યા કરમ માફ કરો મન મેલેના જરી,

આ થઈ દેવ મનુષ્ય માને રમીએ વરી; પ્રેમ ૧

જેના ઝાંઝરે ઝમઝમે, એ રૂદ્રએ ધરી,

આ કશ્ણુ કટાક્ષ કરી, મન લીધું હરી; પ્રેમ ૨

(અવર સાથે કામસું મારે, સીધીએ ખરી,

આ સૌથી સવાઈ સુખ સીવ સુંદરી; પ્રેમ ૩

સ્તવન ૧૨

હુમરી.

સવાલાખ ટકાની જાએ એક ઘડી. ટેક
 એ શંશારજ શો શાંભેલા ઘડપણુ આયો ઘોડે ચડી.
 માગીતુંગીને છત્ર ધરાવ્યું, કોનો કંદોરો ને કોની કડી, સવા ૧
 તાકુભાઈ જનને સંભારે, જમન દશા જ્યાં આપે ચડી,
 હે લીખો ભજો ભગવંતને, મોક્ષ જવાની એ વાત ખરી; સવા ૨
 જૈન જ્ઞાનવર્ધક મંડળી કૃત.

શાંતીનાથની સ્તુતી સ્તવન ૧૩

આવો શાંતીજન દરીશન દીજો દરીશનથી મુખ થાએ; આવો.
 પંગળકારી તોડી છપી પ્યારી, કરંધુ સ્તુતી તમારી. આવો.

પ્રેમ સલાનો (એ ગગ)

શ્રી શ્રી શાંતીનાથ, જોડું હું એ હાથ,
 નમી કરં પ્રણામ નિત્ય ઉઠીને પ્રભાત; શ્રી શ્રી ટેક.
 સાચું સમરણુ તુમારં છે, તુજ વિના નહીં કાચ,
 આ જૈન ધરમની તોલે બીજો ધરમ નહીં હોય; શ્રી ૧
 સાંતીનાથનું સમરણુ કરતાં, ગણુવો મંત્ર નવકાર,
 આરોગ દોષ દુરે કરીને ઉતારે ભવપાર, શ્રી. ૨
 એવક પ્રભુજી શું અરજ કરે છે ઉતારે ભવપા.
 માવદે સહ જન નરને નારી, હો ગએ જ્યાં જ્યાં કાર શ્રી ૩

શ્રી ઉમરવાડી પારસનાથની સ્તુતી સ્તવન ૧૪

રાગ ઉપર પ્રમાણે

શ્રી ઉમરવાડી પાસ, ભવો ભવ હું દાસ
 વાંદુ નિત્ય જ્યેષ્ઠી દુર થાએ ત્રાસ; શ્રી. ટેક.
 સત્ય દેવ સત્ય ગુરુ સત્યેથી સુખ હોય,
 આ જૈન ધરમની તોભે ખીજે ધરમ નહીં કોય; શ્રી ૧
 પ્રેભુજી તમારું દરીશન દુર્લભ, દરીશનથી દુખ ભાંજે,
 આ અરજ કરીને પ્રેભુ સ્મિત નમાવું;
 ધનભાગ્યેગ મારું આજે; શ્રી. ૨
 જૈન જ્ઞાનવરધક મંડળીની આશા પુરજો સાર,
 આ શેષક પ્રેભુજીનું દરીશન જોઈ,
 સફળ થયો અવતાર; શ્રી. ૩

સુમતી નાથનું સ્તવન ૧૫

રાગ અમંગલો

સુમતીનાથ જોડું હું હાથ, હું તારો દાસ તારે સરણે; ૧
 તમે છો દેવ, તમે છો કપાળું તમે છો દયાળું, સત્યદેવ; ૨
 સુમતી આપો, કુમતી કાપો, જાણે મળાપો, પાપ થકી; ૩
 દરીશન પાઈ, આનંદ પાઈ, સેવકે ગાઈ, હર્ષે થઈ; ૪
 નમનાથની હોરી સ્તવન ૧૬

રાગ કાશી

એસી હોરી ખેલાઈ, નેમજીકો દરીશન પાછા, એસી. ટેક
તોરણસે રથ પીછો શીરાઈ, કયા અડચણુ ડાંમકું આઈ, ૬
રાણુલ મુંદર નારી રોતી, આપ આમકું છોડ ચલાઈ,
કયા ખીચાર દીલમેં આઈ; એસી. ૧

પશુ તે ખીચારે, એત પોકારે દીલમે દયા જુમકું આઈ,
તેથી તુમે રથ પીછો શીરાઈ, મેહેર તુમેરે મન આઈ,
નેમજી મએ ગીરનારી; એસી. ૨

તજી આઠ જીવનકી પ્રીતડી, સંજમ સી મનમે પારી,
જઈ ચઢીઆ ઘડ ગીરનારી, રાણુલકું તું મે તારી,
હો મએ જય જય કરી; એસી. ૩

ઉડત ચુલાલ ભરી પીચકારી, કેસરકી ભનીદેં ક્યારી,
સમ જાદવ મીલ વસંત ખેલાઈ, સેવકકું આનંદ પાઈ
ગાઓ તુમે હરખે ગાઈ; એસી. ૪

નેમનાથનું સ્તવન ૧૭

મેવાડી મ્રજે લોચની (એ રાગ)
માનો પીયા માનો રાણુલકી ખીનતીઆ,
તુમે તોરણમે પીછો વળીઆ, માનો; ટેક.
એક રાણુલ નાર, મન દરત ખીચાર,

નેમ પીયા મેને ક્યા ગુના કીયા, માનો. ૧
 તુમે તોરણ આએ, રથ પીછા શીરાએ,
 પશુ બનમે પોકાર મુનીઆ; માનો. ૨
 તુમ ગએ ગીરનારી, તુમને સંજમ લીયા ભારી,
 તેરે હાથમે મેને ટીક્ષા લીઆ, માનો. ૩
 સેવક ગુન ગારે, બોત આનંદ થાવે,
 દોતું બેડે મીલી રહ્યાં; માનો. ૪

સ્તવન ૧૮

જગો જગામ રેન રહી થોડીરે (એ રાગ)

દેખો અપને જન્મમે જીવના થોડારે, કોઈ જાશે વેહેલા મોડારે, દેખો ટેક.
 માયાપ કોઈ સાધા ન આવે, આવે પુન્ય પાપ બેડારે, દેખો. ૧
 બળર નહીં લડી એક પક્ષકી, લેજાએગા જન્મકા થોડારે દેખો. ૨
 જીવહેં સો ધરમ કરસે, કરતું પાપજ થોડારે, દેખો. ૩
 સેવક, તે એલી અરજહે, આયાહેં કળગુગ પોહોસારે, દેખો ૪

સ્તવન ૧૯

જાઓ મારા પુત્ર તું પરાયા બાગમાં (એ રાગ)

દેખો મોરી પ્રેમુછ તુંજને વંદવા લાગી રહી,
 કરમકી દોરી તુટે જળ ચરણે આવું સહી; દેખો. ૧
 સાર જળ માં દસાઈ પડેલો, અંધ મન્યો આ વાર,

૧ જાણ

જાની.

૧ ૩

: તેણી,

કા; જાની.

૨

૭

કા; જાની.

૩

કાણ વીરલે,

મનકા; જાની.

૪

૧૨થ,

કું સંગ ઉસકા; જાની

૫

ડળી કહે,

કું સુમતીકા; જાની.

૬

સ્તવન ૨૭

વીર સ્વામીની લાવણી.

જય જય જય શમ્ભો થાયે (એ રાગ.

૧ જય વીર જય માહાવીર સ્વામી,

૨ એ આજ કે દરીશન પામી; જય વીર. ૮:

નંદ, ત્રીસ્તાના જાયા,

મે હાલુ; ધન્ય મુની રાયા;

કયા એસા તુમને ખીચારા; મુજે
 િ જાકે મનાવો બેની, જરા સ
 કયા ચુના કીયાહે તુમારા; મુજે,
 તુમ ગએ ઘઠ ગીરનારી, રાગુલકુ
 સેવક મુણુ ગાવે તારા; મુજે.

પારસનાથનું સ્તવન

નંદકુંવર તોરી નેના રસીલી

પાસ પ્રેલુછ તોરે ચરણ કમળ પર વ
 દરીશન બેઘદીનકું મોહી, પ્રભુ ખુશી થાજી પુ
 અચસેન કુળ અવતર્યા, વામાના જાયા, નાગ
 તોરી કંચન વરણી કાયા પ્રભુ, પ્રેલુ વારીજા
 બાહે બાણુબંધ બેરખા, કાનમે કુંડળ સાર, !
 તો મોતીઅનકી ખની હાર પ્રભુ, પ્રેલુ વારીજા
 આંગીની રચના રચી, દરીશન કરે નર નાર, સે
 કંઈ વદે વારંમ વાર પ્રભુ, પ્રેલુ વારીજા વારી.

સ્તવન ૨૬

કેરબાની ચાલ

જાની દેખલે આ સખહે કયા કામકા,
 એછ કયા કામકા, એછ કયા કામકા; જાન

પ્રભુ તોરા ચરણ પસાયથ.

કીસકા છોર કીસકા હૈય

કુટુંબ કળીલે છોડ કે ચલ

એહે તોરા એહે મેરા એ

મોહ માયાએ ઘેરી લીધો' હે

સેવક તારો ઇંછા ધરે છે, ૨

જે માર્ગે તમે કુમતી છંતી.

સુમતી નાયનું

દરશન ખીના અખીઆ ત:

પ્રભુ દેખત આંગી તેરે અંગકી;

સુખ તેરે જ્યું ચંદ્ર પ્રકાશે, આંગી

કેસર ચંદન ઓર અરગળ, ખીરાજ

એસી આંગી સુમતી નાયકી, સેવક:

સ્તવન ૨૧

જીભાની હાલ યું કહેના

જીનકા નામ દીલમે રખના, કરેસો ૨

મેરી મેરી ક્યા કરે, ક્યાહે તોરા અહી

જ્યું આએ યુગ્મએગે કુછ આવે સાદ

માયાહેં ધડી પલકી, આવેના તન ધન;

જુહી મામા જુહી કાયા, જુહાહેં જતન;

૧૧ સ્તવન,

૧ દરીશન; જીન. ૩

૧૨ ૨૨

(એ રાગ)

ગયો ગીરનાર; ટેક.

આ જીવ હજાર; પ્રભુજી. ૧

૧૧, પોંચી મુગતી મોજાર; ૨

વારમ વાર; પ્રભુજી. ૩

= ગઝલ.

૧૧ તુમ કયા કરે મારા, ટેક

૧ દીન આપ આપ,

૧ મેરે પ્યારા; નાથ. ૧

કયાહે તેરા અહીં; અહીં;

૧હીં આવે તમારા; નાથ. ૨

કહે સમજ તું ચેતન, ચેતન;

૧૧૨ ન કર તું નહારા; નાથ. ૩

૧નું સ્તવન ૨૪

૧૧ બનજારા (એ રાગ)

૧૧૨, મેને આસરાહેં સજ તારા. ટેક

શીરાયા, પ્રશુ બનમે પોકાર મુનાયા,

(૧૭)

પુજ સમોવસરણી રચના મનોહારી,
 દરીશન કરે નર ને નાર અતી સુખ કારી; જય વીર. ૧
 તણુ ઘડ પર સોભે વીતરાગ માહારાજ,
 વીતરાગ પ્રેણુ તોરે દરીશન પામ્યો આજ;
 પુજ દરીશનથી સખ સંકટ મીટી જાએ;
 મુમતી પ્રગટે કુમતી દુરે થાએ; જય વીર. ૨
 શુ ધોળીત શોભે સુદર ખંદર સુરત,
 વીતરાગ પુજ સમ કોઈ નહીં મુરત;
 જૈન જ્ઞાનવરધક મંડળી હરખે ગાએ,
 જય જય જય જય જય જય જય શબ્દો થાએ; જય વીર ૩

ચિંતામણુ પારસ્વનાથ સ્તવન ૨૮

અરે બાવાજી તું ફરે કમ ઉદાસ (એ રાગ)

ચિંતામણુ પાસ મેં તેરા દાસ,
 તેરે દરીશન આતર મેને ખડી આસ;
 અતારશી નગરીમે તેરા જતમ,
 ચંદ્ર જેસે મોખે મણીધર લાંછન.
 અસ્યસેન તોત આચારણી
 તસ કુખે ઉપન્યા કા

॥ श्रीशिव में प्रसाद दुःख न तेरा ।
 प्रकृत करे अणतो जन्मदारा मेरा ।
 अणतो सारण प्रभु तारे व्याप्यो,
 तब हीन मेरा के दरीशन पायो ।
 प्रभु में कर प्रभु नारी सेवा ।
 प्रभु मोरीहुं शिव सुख सेवा ।
 प्रभु शिवरे भादी दुःखीराज,
 श्रीतामसके दरीशन पायो आनंद ।
 प्रभु नरेन मुनिरथ मंडली,
 प्रभु गात्रे प्रभु तीन सव नगी ।

